

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.258/2022/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (eljáró kamarai jogtanácsos: felperes képviselője) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperesi képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	illetménnyel kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (13. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 17. sorszám alatt kijavított 18.K.702.266/2021/12. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság kijavított ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 23.200 (huszonháromezer-kettőszáz) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2018. december 1. napjától 2021. július 31. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként a szolgálati hely állományában teljesített szolgálatot körzeti megbízotti beosztásban. A szolgálatteljesítési helye az alperes által létrehozott község Körzeti Megbízotti Csoport (a továbbiakban: KMB Csoport) működési körzetén belül falu1, falu2 körzeti megbízotti körzete volt, ahol csoportparancsnoki munkakört látott el.

[2] A perbeli időszakban rendszeresen a működési körzetén kívül járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki és egyéb szolgálati (átkísérési, akcióban részvételi, sebességellenőrzési, rendezvénybiztosítási, mélységi migrációs és vonat ellenőrzési, valamint határszolgálati) feladatokat is ellátott.

[3] A szolgálati panaszát – amelyben a perbeli időszak vonatkozásában a rendvédelmi illetményalap 100%-ának megfelelő mértékű megbízási díjat és annak késedelmi kamatát igényelte az általa ellátott többletfeladatok teljesítéséért – az alperes elutasította.

A felperes keresete és az alperes védírata

[4] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszak tekintetében 927.600 forint megbízási díj és annak 2020. április 1. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1)-(5) bekezdéseire, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BMr.) 10. § (2) bekezdésére, a rendőrségi szolgálati szabályzatról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet 26. § (1) bekezdésére, (2) bekezdés a)-c) pontjaira, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) 35. § (6) bekezdésére, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 21., 22., 24., 25. és 26. pontjaira, a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat) rendelkezéseire alapította. Kifejtette, hogy rendszeresen, havonta több alkalommal látott el a körzeti megbízotti működési körzetén kívül is járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki és egyéb szolgálati feladatokat. A KMB Szabályzat 21. pontja taxatív meghatározza, hogy mely esetekben lehet a körzeti megbízottat a működési körzetéből eseti jelleggel meghatározott szolgálati feladatra elvonni, amelybe az általa rendszeresen ellátott feladatok nem tartoznak bele, sőt adott esetben tiltottak is voltak. Állítása szerint a járőrszolgálatok ilyen módon

történő ellátását feltehetőleg az indokolta, hogy az egyes járőri, járőrvezetői beosztások a szervezeti egységénél ideiglenesen megüresedtek, betöltetlenek, vagy szolgálati beosztás ellátásában tartósan akadályozott személy helyettesítése volt szükséges. Az alperes fokozott ellenőrzésekre történő hivatkozásával nem értett egyet, mert az nem felelt meg a jogi norma fogalom-meghatározásának. A hivatkozott szolgálati feladatok ellátásáról tételes kimutatást csatolt, valamint utalt több, hasonló tényállás mellett meghozott, a keresetnek helyt adó elsőfokú ítéletre. A megbízási díj havi mértékét az illetményalap 75%-ában határozta meg.

[5] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, azt jogalapjában vitatta. Hangsúlyozta, hogy a körzeti megbízott a KMB szabályzat 21. pontja alapján – figyelemmel az elrendelt különleges jogrendre (veszélyhelyzetre) is –, normál szolgálatteljesítési időben működési körzetéből eseti jelleggel, míg a 22. pontja alapján a megyei rendőr-főkapitányság rendészeti rendőrfőkapitány-helyettesének eseti, írásbeli engedélyével vonható el. A felperes a munkaköri leírás alapján közvetlen vezetőjének utasítására köteles végrehajtani a külön nem nevesített, de a szolgálati tevékenységi körébe tartozó feladatköréhez kapcsolódó eseti jellegű feladatokat. Hivatkozott a KMB Szabályzat 24. pontjára, mely alapján a körzeti megbízott járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható, mely szolgálatokat az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás 46/A. pontja alapján a tevékenység-irányítási központ ügyelete irányítja. Álláspontja szerint a felperes által a körzeti megbízotti körzetén kívül ellátott „járőr jellegű” szolgálati feladatok beilleszthetők a körzeti megbízotti beosztást ellátók feladatrendszerébe, azokat a felperes nem az eredeti szolgálati beosztása mellett többletfeladatként, hanem a beosztásához tartozó munkaköre helyett az aznapra meghatározott „egyéb” szolgálati feladatként hajtotta végre, így ez számára többlettevékenységet nem eredményezett. A KMB Szabályzat V. fejezetében foglalt körzeti megbízotti feladatok lefedik a Járőr Szabályzat III. és IV. fejezetében foglalt feladatokat. A felperesnek a körzeti megbízotti beosztás magasabb besorolása okán többletfelelőssége sem keletkezett az alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatok ellátása miatt, így ez sem alapozhatja meg a megbízási díjra jogosultságát.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[6] Az elsőfokú bíróság – a 17. sorszám alatt a perbeli időszak záró időpontját érintően kijavított – ítéletével a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 927.600 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte az alperest. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, 163. § (1) bekezdésében, a 33/2015. BMr. 10. § (2) bekezdésében, a 31/2015. BMr. 35. §-ban, a KMB Szabályzat 2., 21., 22., 24., 25. a) és 37. pontjaiban, a Járőr Szabályzat 4-5., 7-10., 22., 23., 60-61. pontjaiban, és a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet 2. mellékletében foglaltakra alapította. Megállapította, hogy a felperes nem eseti jelleggel, hanem munkaidejének körülbelül 80%-ában a működési és a KMB Csoport működési körzetén kívül napi rendszerességgel látott el járőri és egyéb feladatokat. Nem osztotta azt az alperesi hivatkozást, hogy a felperes a járőri, járőrszolgálati feladatok ellátásával az eredeti beosztásához tartozó feladatokat látott el, mivel a körzeti megbízott és a

járőr beosztás egymástól elkülönül. A KMB Szabályzat részletesen meghatározza a körzeti megbízott feladatait, míg a járőr beosztásra külön Járőr Szabályzat vonatkozik, amely rögzíti a járőrszolgálat formáit és ellátásának módját. A munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult. Alapvetően találta az alperesnek a különleges jogrendre (veszélyhelyzetre), valamint a fokozott ellenőrzés elrendelésére történő hivatkozását, ugyanis a felperes körzeti megbízotti beosztásába nem tartozó feladatok ellátására nem eseti jelleggel került sor. Nem fogadta el és a Hszt. 71. §-ában rögzített jogalkotói céllal ellentétessé tekintette az alperes azon hivatkozását, hogy a megbízási díjra való jogosultságot nem alapozza meg, ha a magasabb besorolású körzeti megbízott alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó járőri feladatot lát el. Összefoglalóan megállapította, hogy a felperes által a perbeli időszakban megjelölt feladatok ellátása többletfeladatnak minősült, amelyre tekintettel a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a felperes megbízási díjra jogosult. A megbízási díj százalékos mértékét és összegszerűségét a keresetben megjelöltek szerint – alperesi vitatás hiányában – alaposnak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[7] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset teljes egészében történő elutasítását kérte, jogszabálysértésként a Hszt. 71. § (5) bekezdését megjelölve. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásban és az ítélet indokolásában helytelen következtetéseket vont le, ugyanis a felperes a szolgálati jogviszony önkéntes létesítésével vállalta, hogy rá is vonatkoznak a Hszt. 13. § (1)-(2) bekezdéseiben foglalt előírások, melyekre tekintettel köteles a számára jogszerűen előírt és meghatározott feladatokat ellátni. A felperes többletfeladatot nem végzett, mert amikor – utasítás alapján – járőri vagy egyéb más feladatokat látott el, akkor a körzeti megbízotti feladatait nem teljesítette, az ezért járó megbízási díjra sem jogosult. A felperes járőrhiányra történő hivatkozását a perben irrelevánsnak tartotta.

[8] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját. A Hszt. 13. §-ára való alperesi hivatkozás nem releváns, a jogviszonyt a maga teljességében szükséges vizsgálni, egyes terhek nem eredményezik a jogosultságokról történő lemondást; másrészt – mivel a megbízási díj jogintézménye a felek között fennálló különleges közszolgálati jogviszony egyik tartalmi jellemzője – ezen hivatkozás erősíti a megbízási díjra jogosultságát. Az elsőfokú bíróság nem azt állapította meg, hogy a kétféle beosztás szerinti feladatait ugyanabban az időpontban végezte, hanem azt, hogy azokat havi szinten látta el egymás mellett, párhuzamosan, mivel a járőrszolgálatok teljesítése mellett a körzeti megbízotti feladatainak havi ellátása alól – az alperes által nem vitatott nyilatkozatának megfelelően – nem került mentesítésre. A bírói gyakorlat következetes abban, hogy a munkáltató csak adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat; az alperes járőrhiányra tett téves okfejtésének elfogadása kiüresítené a kinevezéseknek, a beosztási- és illetményrendszernek, valamint a megbízási díj jogintézményének alapvető szabályait.

Rendszeresen körzeti megbízotti működési körzetén kívül is látott el rendőri feladatokat, jellemzően járőrszolgálatot, melynek szabályozása teljesen hiányzik a rá irányadó KMB Szabályzatból. Feltételezve, hogy a két beosztásnak van egy szűkebb metszete, akkor is megállapítható, hogy pertárgyi szolgálatai, mivel nemcsak működési körzetére szorítkoztak, azon túlmutatnak. A körzeti megbízotti és a járőri beosztások különbözőek, a feladatokat normális esetben párhuzamosan hajtják végre azonos illetékességi területen. Hivatkozott arra, hogy az e tárgykörben általa képviselt jogértelmezést a Kúria és a Fővárosi Ítéltábla is osztotta.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[9] A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

[10] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival az ítéltábla egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel pedig az alábbiakra mutat rá.

[11] Az alperes az elsőfokú ítéletet kizárólag jogalapjában vitatta. A Hszt. 71. § (5) bekezdésének elsőfokú bíróság általi megsértésére hivatkozással azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság ezen jogszabályi rendelkezés téves értelmezésével állapította meg a felperes megbízási díjra való jogosultságát. A perben nem volt vitatott az a feladatkimutatás, amelyre tekintettel az elsőfokú bíróság a megbízási díjat a felperes részére megállapította; a vita tárgyát az képezte, hogy az ebben megjelölt feladatok a felperes beosztásába tartoztak-e, és azok elvégzése következtében jogosulttá vált-e megbízási díjra.

[12] Az alperes alaptalanul érvelt azzal, hogy az egyes beosztásokhoz tartozó feladatok normatív szabályozásának, valamint a közvetlen vezető munkaköri leírásban rögzített feladatokon túli, eseti jellegű feladatok elvégzésére való utasítási jogának a munkaköri leírásban való rögzítésére figyelemmel a járőri, valamint az egyéb, a keresetlevélben megjelölt feladatok végrehajtásával a felperes a működési körzetén kívül nem a beosztásától eltérő tevékenységet látott el, ami nem minősül többletfeladatnak. Ahogyan azt a törvényszék ítéletében a töretlen kúriai gyakorlatra hivatkozással helyesen hangsúlyozta, a megbízási díjra jogosultság tekintetében kizárólag az bír relevanciával, hogy az elvégzett feladatok a felperes beosztásához tartoztak-e. Amennyiben a rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az többletfeladatnak minősül, és megbízási díj iránti igényt alapoz meg.

[13] Az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által megjelölt, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján elvégzett feladatai nem tartoztak a kinevezése szerinti körzeti megbízotti beosztásához. Helyesen utalt arra is, hogy a munkáltató esetenként valóban utasíthatja a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is, ezzel azonban nem sértheti a kinevezése szerinti beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztáson belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[14] A Kúria követendő határozataiban (pl. Kf.VII.45.155/2021/6., Kf.VII.45.004/2022/4.) már állást foglalt – a Hszt. 44. § (1) bekezdése, 45. § (1) bekezdése és egyéb normák (KMB Szabályzat és Járőr Szabályzat) alapján – a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása és különbözősége tekintetében. Alaptalanul utalt az alperes arra, hogy a felperes a járőrszolgálati, valamint egyéb szolgálati feladatok teljesítésével a munkakörébe tartozó és többletfeladatnak nem minősülő tevékenységet látott el. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a perbeli időszakban a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett – a feladatkimutatásban tételesen megjelölt – feladatok nem a kinevezése szerinti beosztásához tartoztak. A Kúria korábbi határozataiban (Kf.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) leszögezte, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, amelyből következően a felperest megbízási díj illeti meg, amennyiben rendszeresen nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként, ahogyan ez a perbeli esetben megvalósult. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre szintén nem adnak alapot (Kf.VII.45.156/2021/4.).

[15] Az ítéltábla kiemelten utal arra, hogy a hivatásos állomány tagjának többlettevékenységéért járó megbízási díj jogalapja körében a kiforrott ítélkezési gyakorlat szerint a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a szolgálati beosztáson kívüli tevékenység bír jelentőséggel. Ahogyan arra az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott, a hivatásos állomány tagjának a szolgálatteljesítés során a munkaköri leírásban rögzített és a munkáltató rendelkezése alapján a beosztáshoz tartozó, illetve a munkaköri leírásban konkrétan nem nevesített feladatokat is végre kell hajtania, a beosztáshoz nem tartozó feladatkör ellátása azonban többletszolgálatnak minősül, amelynek elvégzéséért – amennyiben az az adott szolgálati beosztáshoz nem tartozó rendszeresen elvégzett további tevékenység – a hivatásos állomány tagja ellenszolgáltatásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., BH2018. 259., Mfv.I.10.751/2016/4. számú határozatok). A munkáltató utasítási joga az alperesi állásponttal szemben nem korlátlan, ezért csak olyan feladatot határozhat meg egy adott munkakörhöz rendelt, amely annak keretei közé tartozik. Egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós ellátása – nem tekinthető az adott munkakör részének (Kfv.VII.37.193/2020/8., Kf.VII.39.246/2020/4., Kf.VIII.39.804/2021/4. számú kúriai határozatok).

[16] A fentieket az alperesnek a Hszt. 13. § (1) és (2) bekezdéseire való hivatkozása nem cáfolta, hiszen a felperes és az alperes közötti hivatásos szolgálati jogviszony önkéntes vállalása nem azonos a többletfeladatokért járó ellentételezésről történő lemondással. A felperes a szolgálati jogviszonyból eredő kötelezettségének eleget tett, amikor az alperes utasításait teljesítve az eredeti beosztásához nem tartozó járőri és egyéb feladatokat is ellátta.

[17] Az alperes által sem vitatottan a felperest a körzeti megbízotti feladatainak elvégzése alól nem mentesítették, azokat havi szinten el kellett látnia, így a fenti alapvetésnek megfelelően az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglaltak alapján – a megbízási díjra való jogosultságát megalapozták.

[18] Mindezekre figyelemmel az alperes a jogalap körében tévesen hivatkozott a Hszt. 71. § (5) bekezdésének sérelmére. A megbízási díjra való jogosultság elsőfokú ítéletben történt megállapítása – az alperes álláspontjával szemben – az irányadó jogszabályi rendelkezések helyes értelmezésén és alkalmazásán alapult.

[19] A megbízási díj mértéke körében az alperes a jogalap tekintetében előadott hivatkozásaira figyelemmel állította az elsőfokú ítélet jogszabálysértő jellegét, az összecszerűség körében megsértett jogszabályi rendelkezést külön nem jelölt meg. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapította meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – a mérlegelés jogszerűségéhez – be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerűségi meghatározás), milyen érvek alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerűségi eredményre vezettek volna. Az alperes azonban az általános vitatás mellett jogszabálysértést nem jelölt meg, ezért a másodfokú bíróság megsértett jogszabályi rendelkezés nélkül maradt, amikor az ítélet összecszerűségi indokainak helyességét vizsgálta. Ennek perjogi szempontból való jelentőségét pedig az adja, hogy a másodfokú eljárás során a bíróság eljárásának keretét a fellebbezésben foglaltak – a megsértett jogszabályi rendelkezések – adják. Így a jogsértés tényének alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette (Kf.VII.39.549/2021/4.).

[20] A fent kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[21] Az ítéltábla a határozat bevezető részében az alperes 2023. január 1. napjával megváltozott megnevezését az Alaptörvény – tizenegyedik módosítását követően hatályos – F) cikk (2) bekezdésére és a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 4/A. § (1) bekezdésére figyelemmel tüntette fel.

[22] A felperes a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (5) bekezdése alapján 30.000 forint perköltséget számított fel. A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a perveztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét – az összegszerűen megjelölt perköltséggel szemben – a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint az IM rendelet 4. § (1) bekezdésére, továbbá 3. § (2) és (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, mivel – arra történt hivatkozás hiányában – az IM rendelet 3. § (6) bekezdésének alkalmazását igénylő eltérésre indokot nem látott.

[23] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[24] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. április 19.

dr. Antal Regina s.k.
s.k.

dr. Kecskés Zsófia s.k.

dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

